

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/38/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422203354
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4422203354.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lukáča a členiek senátu JUDr. Martiny Balegovej a JUDr. Vlasty Ondrejovej, v právnej veci žalobcov: 1/ Elektrosvit Nové Zámky, a. s., Komárňanská cesta 3, Nové Zámky, IČO: 00 152 340, 2/ UNICO TRADE, s. r. o., A. B. C. XX, D. E., IČO: 36 537 039, 3/ Birtler Garden, s. r. o., F. G. X, D. E., IČO: 47 399 481, všetci zastúpení: Mgr. Martin Šutka, advokát, F. G. X, D. E., proti žalovanej: H. I., B. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/XX, D. E., zastúpená: JUDr. Klára Decsiová, advokátka, Radničná 4, Nové Zámky, o odporovateľnosť právneho úkonu, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 18C/104/2022 – 258 zo dňa 20. 12. 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 18C/104/2022 – 258 zo dňa 20. 12. 2023 potvrdzuje.
- II. Žalobcovia majú proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.
- III. Návrh žalovanej na prerušenie konania zamietam.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o podanej žalobe žalobcov o odporovateľnosť právneho úkonu tak, že určil, že kúpna zmluva uzavretá dňa 29. 04. 2022 medzi žalovanou ako kupujúcou a A. K. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXXX/XX, M. ako predávajúcim, v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 17. 05. 2022, ktorá sa týka prevodu nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. území D. E., ktoré sú zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXXX, ktorej zápis bol povolený Okresným úradom Nové Zámky, odbor katastrálny pod V XXXX/XXXX dňa 18. 05. 2022, je voči žalobcom v 1. - 3. rade právne neúčinná (I. výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 42a ods. 1, ods. 2, § 116 zák. č. 40/1964 Z. z., Občiansky zákonník, a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že žalobcovia v 1. - 3. rade sa svojou žalobou § 42a a nasledujúcich OZ voči žalovanej domáhajú určenia neúčinnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi dlžníkom žalobcu, voči ktorému žalobca vedie exekučné konanie 433EX/510/22 - A. K. A. ako predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou dňa 29. 04. 2022, vkladovanej pod V XXXX/XXXX, nakoľko dlžník žalobcov A. K. A. vyššie uvedené nehnuteľnosti previedol na inú osobu, hoci nesplnil svoj dlh voči nim, pričom ide o inak nemajetnú osobu, ktorá v marci 2022 zrušila živnosť, poberá dôchodok, z ktorého nie je možné pohľadávku žalobcov uspokojiť a od napádaného právneho úkonu neprešla doba 3 rokov a tvrdil, že inak budúca exekúcia môže byť ohrozená.

Žalovaná so žalobou nesúhlasila a uviedla, že nevedela o tom, že by mal otec nejakú exekúciu a ani, že by mal nejaké finančné problémy, dozvedela sa to až zo žaloby v septembri 2022. V konaní sa tiež bránila tým, že v čase uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy ešte žiadna exekúcia voči jej otcovi neprebíhala. Na pojednávanie sa strany sporu a ani právny zástupca žalobcov nedostavili, doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané (žalovaná s fikciou doručenia), svoju neúčast' ospravedlnil len právny zástupca žalobcov a uviedol, že na žalobe trvá a žiada pojednávať v jeho neprítomnosti, súd preto podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti strán sporu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ, výsluchom svedka A. K. A. a zistil tento skutkový a právny stav:

Z uznesenia Okresného súdu Nové Zámky 9C/1/2022 – 924 zo dňa 21. 02. 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 05. 2022, súd zistil, že súd prvej inštancie ním rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že zaviazal žalobcov v 2. a 3. rade (A. A. a K. N.) k zaplateniu trov konania vo výške 34 577,28 eura v prospech žalovaných v 1. - 3. rade (ktorí sú žalobcami v tomto konaní v 1. - 3. rade).

Z uznesenia Okresného súdu Nové Zámky 9C/1/2022 – 945 zo dňa 31. 03. 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 05. 2022, súd zistil, že ním bola zamietnutá sťažnosť žalobcov v 2. a 3. rade proti uzneseniu o trovách konania uvedenému v bode 5 tohto rozsudku a žalovaným v 1. - 3. rade boli priznané v rozsahu 100 % aj trovy konania o sťažnosti.

Z uznesenia Okresného súdu Nové Zámky 9C/1/2022 – 1082 zo dňa 12. 12. 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 09. 2023, súd zistil, že ním bolo konanie zastavené a žalovaným v 1. - 3. rade bola priznaná náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

Z uznesenia Krajského súdu Nitra 9Co/781/2023 – 1191 zo dňa 17. 08. 2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 09. 2023, súd zistil, že ním bolo potvrdené rozhodnutie o zastavení konania (uvedené v bode 7 tohto rozsudku) a o trovách konania bolo rozhodnuté tak, že žalobcovi v 1. rade bola voči žalovanému v 1. rade priznaná plná náhrada trov konania, vo vzťahu žalobcu a žalovaných v 2. a 3. rade bolo o trovách konania rozhodnuté tak, že žiadnej zo strán sporu súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Taktiež bolo zo spisu Okresného súdu Nové Zámky 9C/1/2022 zistené, že voči uzneseniu uvedenému v bode 9 tohto rozsudku bolo dňa 12. 11. 2023 žalovanými (v tomto konaní žalobcami v 1. - 3. rade) podané dovolanie v časti trov konania.

Z kúpnej zmluvy uzavretej medzi predávajúcim A. K. A. a žalovanou ako kupujúcou dňa 29. 04. 2022, ktorá bola vkladovaná pod V XXXX/XXXX, súd zistil, že ňou predávajúci na žalovanú (jeho dcéru) previedol vlastníctvo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. území D. E., ktoré sú zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXXX za kúpnu cenu 3 000 eur.

Z obsahu spisu Okresného súdu Nové Zámky 9C/1/2022 (body 5 - 8 tohto rozsudku) je nesporne preukázané, že žalovaný (A. A.) bol právoplatne zaviazaný spolu s K. N. k zaplateniu sumy 34 577,28 eura z titulu náhrady trov konania. Uvedené uznesenie bolo vydané dňa 21. 02. 2022, doručené žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 14. 03. 2022 a dňa 03. 05. 2022 nadobudlo právoplatnosť.

Taktiež je nesporne preukázané z obsahu kúpnej zmluvy (a táto skutočnosť ani nebola medzi stranami sporu sporná), že dňa 29. 04. 2022 došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy (vkladovanej pod V XXXX/XXXX) medzi žalovanou ako kupujúcou a jej otcom A. K. A. ako predávajúcim, ktorou kúpnu zmluvou otec žalovanej na ňu previedol vlastníctvo k tam uvedeným nehnuteľnostiam.

Zároveň je nesporné, že žalovaná a A. K. A. sú príbuznými v priamom smere (dcéra a otec).

Pre splnenie podmienok odporovateľnosti právnych úkonov v zmysle § 42a Občianskeho zákonníka, ak išlo o právne úkony medzi dlžníkom a osobou blízkou (ako je vyššie uvedené) je postačujúce preukázať ich urobenie v určenej dobe, ukrátenie veriteľa a existenciu vymáhateľnej pohľadávky. V týchto prípadoch totiž zákon úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa aj vedomosť blízkej osoby o tomto úmysle predpokladá (prezumuje). Blízka osoba, pokiaľ sa chce úspešne v konaní brániť, musí preukazovať, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohla v dobe urobenia odporovaného právneho úkonu aj pri vyvinutí náležitej starostlivosti rozpoznať. Ako konštatoval (uznesenia NS SR 4 Cdo 163/2007 zo dňa 17. 12. 2008).

Súd konštatoval, že žalovaná sa v konaní bránila tým, že predovšetkým v čase uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy ešte jej otec nemal voči žalobcom dlh a tiež tým, že o dlhoch svojho otca nevedela a ani jeho finančných problémoch a že pokiaľ zdieľala na Facebooku príspevky o žalobcoch, nevedela, čo je ich obsahom.

Je zrejmé, že žaloba žalobcov bola na súde podaná dňa 11. 08. 2022, pričom k nimi tvrdenému odporovateľnému úkonu došlo dňa 29. 04. 2022, teda je zachovaná lehota stanovená v § 42a OZ, keďže k odporovanému úkonu došlo v období posledných 3 rokov pred podaním žaloby na súd.

Pokiaľ ide o ukrátenie veriteľa, súd konštatoval, že preukázanie úmyslu dlžníka (otca žalovanej), že mienil ukrátiť právnym úkonom svojho veriteľa (žalobcov v 1. - 3. rade) nie je podmienkou odporovateľnosti v danom prípade. Druhou stranou kúpnej zmluvy totiž bola žalovaná - dcéra dlžníka, osoba blízka dlžníkovi. Úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa v takomto prípade zákon predpokladá a je na osobách dlžníkovi blízkych, aby preukázali opak, t. j., že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohli aj pri náležitej starostlivosti poznať. Ako je vyššie uvedená, žalovaná v konaní uvedenú vyvrátiteľnú domnienku nevyvrátila.

Pokiaľ ide o vymáhateľnú pohľadávku žalobcov, súd konštatoval, že žalobcovia mali v čase, kedy bol odporovaný právny úkon žalovanej vykonaný (29. 04. 2022) voči jej otcovi, ktorý na ňu previedol vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti (a bol teda dlžníkom žalobcov v 1. - 3. rade) pohľadávku a tá bola vymáhateľná. Tvrdenia žalovaného o tom, že v čase kedy bola kúpna zmluva uzavretá, nemali žalobcovia voči nemu žiadnu pohľadávku, teda nie sú pravdivé. Uznesenie Okresného súdu Nové Zámky 9C/1/2022 – 924 zo dňa 21. 02. 2022 síce nadobudlo právoplatnosť až dňa 03. 05. 2022 (teda 4 dni po uzavretí napádanej kúpnej zmluvy), avšak vydané bolo už dňa 21. 02. 2022 a najmä bolo právnomu zástupcovi A. A. doručené dňa 14. 03. 2022, teda v čase uzavierania predmetnej kúpnej zmluvy so žalovanou jej otec nepochybne vedel o to, že žalobcovia voči nemu majú vymáhateľnú pohľadávku. Vymáhateľnou pohľadávkou totiž nie je iba právoplatné uznesenie súdu, ale s poukazom na závery uvedené v bode 22 tohto rozsudku aj taká pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní, pričom presne takou bola pohľadávka žalobcov v 1. - 3. rade voči otcovi žalovanej. Pre úspešné odporovanie právnym úkonom dlžníka, ktoré ukracujú veriteľov, postačuje, aby dlžník sledoval svojim konaním skrátenie akejkoľvek pohľadávky svojho veriteľa a nie je vôbec rozhodné, či išlo o pohľadávku splatnú či nesplatnú, poprípade budúcu, alebo či pohľadávka bola vymáhateľná. Žalovaná nepreukázala, že by bola vyvinula náležitú starostlivosť v smere rozpoznanie toho, že právny úkon (predmetná kúpna zmluva s jej otcom) ukracuje vymáhateľnú pohľadávku jeho veriteľov, čím nevyvrátila domnienku, že úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa sa predpokladá. V takomto prípade zákon vyžaduje, aby žalovaná pre svoj úspech v konaní o odporovateľnosť právneho úkonu, aby osoba dlžníkovi blízka preukázala opak, t. j., že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohla aj pri náležitej starostlivosti poznať. Pokiaľ sa žalovaná obmedzila v konaní na tvrdenia, že o pohľadávke žalobcov voči jej otcovi nevedela, otec jej nič o tom nepovedal, nezaujímal ju dôvody, pre ktoré lajkovala a zdieľala jeho príspevky na Facebooku a na tvrdenia jej otca, že jej o tom nič nepovedal, takáto obrana je nedostatočná a v konaní neobstojí.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi v konaní plne úspešnému priznal súd nárok na plnú náhradu trov konania

4. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovanej prizná náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

V odôvodnení podaného odvolania uviedla, že nesprávnosť, nezákonnosť a tendenčnosť rozsudku súdu prvej inštancie žalovaná vidí najmä v tom, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil existenciu podmienok odporovateľnosti, súd neprihliadol na zásadné skutkové okolnosti predmetu sporu spočívajúce v nepreukázaní existencie pohľadávky žalobcov v 1. až 3. rade, ktorá by požívala právnu ochranu, nepreukázaní existencie vykonateľnej pohľadávky žalobcov v 1. až 3. rade, ukrátenia žalobcov v 1. až 3. rade právnym úkonom uzavretým medzi žalovanou a jej otcom A. K. A., zmenšenia majetku otca žalovanej, taktiež nebol preukázaný úmysel otca žalovanej ako dlžníka ukrátiť žalobcov v 1. až 3. rade, ako ani vedomosť žalovanej o tomto úmysle jej otca ako dlžníka. Taktiež sa súd prvej inštancie nevysporiadal s listinnými dôkazmi predloženými žalovanou (napr. potvrdenie o zaplatení kúpnej ceny) a inými dôkazmi (napr. doklad vystavený súdnym exekútorom, že exekúcia vo veci pohľadávky žalobcov v 1. až 3. rade prebieha a pohľadávka sa vymáha zrážkami zo mzdy otca žalovanej).

V čase uzatvárania odporovaného právneho úkonu pohľadávka žalobcov v 1. až 3. rade nebola právoplatná, pričom treba zdôrazniť, že pohľadávka žalobcov v 1. až 3. rade vznikla z titulu náhrady trov konania, a preto ak o takej pohľadávke nebolo právoplatne rozhodnuté, nemožno v danom prípade hovoriť o vymáhateľnej pohľadávke žalobcov v 1. až 3. rade.

Exekúcia vo veci vymožená pohľadávkou žalobcov v 1. až 3. rade riadne prebieha, otec žalovanej majetkom disponuje a pohľadávka žalobcov v 1. až 3. rade sa uspokojuje. Z týchto dôvodov úmysel otca žalovanej ukrátiť uspokojenie pohľadávky žalobcov v 1. až 3. rade daný nie je.

Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neuviedol ako mala žalovaná v danom prípade náležitú starostlivosť vyvinúť, keď žalovaná pri uzatváraní odporovaného právneho úkonu vychádzala

z aktuálnych a hodnoverných údajov katastra nehnuteľností, voči jej otcovi v čase uzatvárania tohto úkonu právoplatná, vykonateľná a vymáhateľná pohľadávka neexistovala, otec žalovanej ju o žiadnych súdnych sporoch so žalobcami v 1. až 3. rade neinformoval a žalovaná si nevie predstaviť akým spôsobom by sa bola mohla dozvedieť o týchto skutočnostiach, ak ju o nich otec neinformoval. Samotné ustanovenie § 42a Občianskeho zákonníka nedefinuje presne ako sa má náležitá starostlivosť vyvinúť a čo sa rozumie pod náležitou starostlivosťou. Takto koncipované nejasné a neurčité zákonné ustanovenie nemožno vykladať v neprospech žalovanej.

Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberal otázkou existencie platnej pohľadávky žalobcov v 1. až 3. rade, keď podľa názoru žalovanej pre posúdenie platnosti tejto pohľadávky je podstatný právny názor Krajského súdu v Nitre vyslovený v bode 27. uznesenia č. k. 9Co/78/2023 – 1191 zo dňa 17. 08. 2023, ktorým sa okrem iných, uznesenie súdu prvej inštancie (Okresného súdu Nové Zámky) č. k. 9C/1/2022 – 1082 zo dňa 12. 12. 2022 v napadnutom výroku o zastavení konania (I.) potvrdzuje, a v ktorom odvolací súd uviedol, že samotný žalobca v 1. rade konal protizákonne.

Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie odôvodnil nedostatočne a v napadnutom rozhodnutí namiesto toho, aby preskúmal, či v danom prípade sú všetky podmienky odporovateľnosti splnené, sa venoval len tým skutočnostiam, ktoré podľa názoru súdu preukazujú, že otec žalovanej mal úmysel ukrátiť žalobcov v 1. až 3. rade a že žalovaná vo veci náležitú starostlivosť nevyvinula.

5. K podanému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadrili žalobcovia, pričom navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalovanú zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania.

V obsahu podaného vyjadrenia uviedli, že k napádanému prevodu došlo až štyri mesiace potom, čo otec žalovanej právoplatne so žalobcami prehral ním iniciovaný spor o určenie vlastníckeho práva, ktorý prebiehal na Okresnom súde v Nových Zámkach pod sp. zn.:9C/315/2014, pričom v uvedenej veci dňa 09. 12. 2021 Krajský súd v Nitre svojim rozsudkom potvrdil zamietavý rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k neúspešnému žalobcovi K. J. N. ako aj otcovi žalovanej a protistrane priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Obaja sa dňa 09. 12. 2021 zúčastnili tohto pojednávania.

Otec žalovanej od 09. 12. 2021 vedel, že po tejto prehre bude musieť platiť trovy konania v nemalej výške, pričom už takúto jednu skúsenosť v tomto konaní v minulosti mal. Otec žalovanej v marci 2022 zrušil svoju živnosť a odišiel do dôchodku. K dokonaniu napádaného úkonu došlo až dňa 17. 05. 2022 (bez toho by kataster vklad nepovolil), kedy žalovaná so svojim otcom uzatvorili dodatok č. 1 ku kúpnej zmluve zo dňa 29. 04. 2022, teda v čase, keď už otec žalovanej disponoval informáciou o výške pohľadávky, ktorú bude musieť zaplatiť.

Opísaná chronológia sledu udalostí vylučuje dobromyseľnosť konania otca žalovanej a naopak potvrdzuje, že svoje kroky vopred plánoval a pripravoval sa na exekúciu tak, aby ho nezasiahla vo väčšom rozsahu.

Uznesením Okresného súdu Nové Zámky 18C/104/2022 — 40 zo dňa 24. 08. 2022, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre 12Co/137/2022 – 116 zo dňa 06. 12. 2022 bolo žalovanej zakázané disponovať so spornými nehnuteľnosťami práve preto, lebo aj žalovaná (v tom čase ešte s priezviskom po otcovi) po necelých dvoch mesiacoch od ich nadobudnutia sa tieto pokúsila previesť svojmu budúcemu manželovi, čo potvrdzuje, že s otcom koordinovala svoje kroky a rovnako konala nedobromyseľne v snahe skomplikovať postavenie žalobcov pri neskoršom vymáhaní ich pohľadávky. Nie je zrejmé, z čoho žalovaná vyvodzuje, že ich pohľadávka nepožíva „právnu ochranu“, ak táto bola riadne judikovaná v konaní o náhrade trov konania, majúceho súvis s vecou samou, v ktorej bol otec žalovaný neúspešný a v ktorom zároveň súd protistrane priznal náhradu trov odvolacieho konania.

Povinní (otec žalovanej ako aj K. J. N.) nedisponujú žiadnym nehnuteľným majetkom, finančnými prostriedkami na účtoch, ani iným majetkom, obaja sú v dôchodkovom veku, pričom sa realizujú zrážky vo výške cca 120 eur/mesačne iba z dôchodku otca žalovanej, nakoľko dôchodok K. J. N. nepostačuje ani na zrážky podľa vyjadrenia Sociálnej poisťovne, a.s.

Dôkazné bremeno tvrdení je v prípade blízkych osôb, medzi ktorými došlo k odporovanému úkonu, vždy na žalovanej strane. Inak povedané, žalovaná mala nielen tvrdiť, ale preukázať, že robila všetky kroky s náležitou starostlivosťou, aby zistila, či sa nejedná o účelové konanie.

6. K vyjadreniu žalobcov sa písomne vyjadrila žalovaná, pričom v obsahu podaného vyjadrenia uviedla, že v čase uzatvárania kúpnej zmluvy medzi otcom žalovanej a žalovanou žalobcovia v 1. až 3. rade vykonateľnou pohľadávkou nedisponovali, pohľadávka žalobcov v 1. až 3. rade sa aj v súčasnosti vymáha, k zmenšeniu majetku otca žalovanej nedošlo (kúpna cena zaplatená žalovanou bola v rámci exekúcie použitá na zaplatenie pohľadávky žalobcov v 1. až 3. rade) a taktiež nebol preukázaný úmysel

otca žalovanej ako dlžníka ukrátiť žalobcov v 1. až 3. rade, ako ani vedomosť žalovanej o tomto úmysle jej otca ako dlžníka.

Žalovaná bola pri uzatváraní kúpnej zmluvy s jej otcom dobromyseľná, žalovaná pri uzatváraní kúpnej zmluvy vychádzala z aktuálnych a hodnoverných údajov katastra nehnuteľností, voči jej otcovi v čase uzatvárania tohto úkonu právoplatná, vykonateľná a vymáhateľná pohľadávka neexistovala, otec žalovanej ju o žiadnych súdnych sporoch so žalobcami v 1. až 3. rade neinformoval, zákonom požadovanú starostlivosť v tomto prípade vyvinula a nemala žiadnu vedomosť o tom, že by jej otec mal úmysel ukrátiť žalobcov v 1. až 3. rade.

Napadnuté nesprávne rozhodnutie súdu by mohlo mať pre žalovanú negatívne a nenapraviteľné následky spočívajúce v spôsobení materiálnej škody a ujmy na základných ľudských právach a slobodách.

7. K písomnému vyjadreniu žalovanej sa písomne vyjadrili žalobcovia, pričom v obsahu vyjadrenia poukázali na to, že žalovaná a jej otec sú blízke osoby, pri ktorých zákon kladie oveľa väčší dôraz na preukazovanie dobromyseľnosti, ako pri tretích osobách. Žalovaná svoju dobromyseľnosť súdu nepreukázala.

Časový sled udalostí v súvislosti s prevodom z otca na žalovanú tesne po prehre na Krajskom súde v Nitre jasne potvrdzuje účelovosť krokov, ktoré ešte naviac zvyrazňuje skutočnosť, že následne sama žalovaná po nadobudnutí nehnuteľností tieto obratom prevádzala na svojho bývalého manžela, čomu sa podarilo neodkladným opatrením zabrániť.

Dobromyseľnosť žalovanej vyvracia sama žalovaná detailnými informáciami o tom, koľko bolo jej otcovi strhnutých peňazí z účtu, čo je dôkaz vzájomnej komunikácie medzi blízкими osobami. Z poslednej správy o stave exekúcie z 05. 03. 2025 vyplýva, že súdny exekútor vymohol pre oprávnených necelých 7 500 eur a povinnému strháva z účtu cca 130 eur mesačne. Platí teda, že pri takomto tempe bude pohľadávka žalovaných uspokojená až po niekoľkých rokoch - netreba zabúdať totiž na trovy súdneho exekútora.

Čo sa týka spochybňovania platnosti pohľadávky žalobcov, táto bola priznaná rozhodnutím súdov a exekučný súd sa vysporiadal so všetkými námietkami povinných v exekučnom konaní.

8. K písomnému vyjadreniu žalobcov sa opätovne vyjadrila žalovaná, pričom v obsahu uviedla, že o výške trov konania (pohľadávky, ktorá je predmetom exekúcie) sa dozvedela po uzavretí kúpnej zmluvy a skutočnosť, že o tejto pohľadávke po uzavretí kúpnej zmluvy s otcom komunikovala, nie je dôkazom jej nedobromyseľnosti.

Žalobcovia v 1. až 3. rade účelovo zavádzajú súd aj pokiaľ ide o výšku exekučných zrážok, nakoľko otec žalovanej k dnešnému dňu zaplatil približne 12 000 eur, napríklad v mesiaci marec 2025 zrazená suma vo výške 354 eur, v apríli 2025 suma vo výške 1 490,05 eura, taktiež sa vykonala zrážka z dôchodku vo výške 181,57 eura ako aj z nemocenských dávok suma vo výške 143,80 eura. Mesačný priemer zrážok sa pohybuje okolo 440 eur vrátane odmeny exekútorovi. V zmysle oznámenia Sociálnej poisťovne sa z dôchodku otca žalovanej od 08. 05. 2025 zráža suma vo výške 179,47 eura.

Súčasne z dôvodu vedeného trestného stíhania navrhla prerušenie konania.

9. K písomnému vyjadreniu žalovanej sa písomne vyjadrili žalobcovia, pričom uviedli, že čo sa týka vedomosti žalovanej o aktivitách jej otca žalobcovia opakovane na súde prvej inštancie preukázali, že svojou aktivitou na Facebooku otca podporovala, zdieľala jeho nenávisťné statusy a teda mala vedomosť o aktivitách jej otca a na vyvrátenie mala ako osoba blízka preukázať, že pri kúpe nehnuteľnosti tak nemohla ani pri náležitej starostlivosti vedieť, čo sa ale nestalo.

10. Ďalšie písomné vyjadrenie vo veci podané nebolo.

11. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

12. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. S poukazom na citované ustanovenie, prihladajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v celom rozsahu skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne poukazuje. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie vzhľadom na vykonané dokazovanie riadne a dostatočne zistil skutkový stav, vec aj správne právne posúdil, aplikované zákonné ustanovenia správne vyložil a svoje rozhodnutie tiež odôvodnil tak, aby bolo preskúmateľné v odvolacom konaní. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. Podrobne sa zaoberal tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil.

14. Podstatou tvrdenia žalovanej v podanom odvolaní bolo to, že považovala pohľadávku žalobcov v 1. až 3. rade za neprávoplatnú, súd prvej inštancii neskúmal jej platnosť a taktiež, že v konaní nevyvrátila domnienku, že vedela o úmysle ukrať žalobcov v 1. až 3. rade ako veriteľov. V tejto súvislosti odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. 3Cdo 102/99, ktorý okrem iného uviedol, že „vymáhateľný“ je, podľa Slovníka slovenského jazyka vydaného vo vydavateľstve SAV Bratislava v roku 1965 alebo podľa Krátkeho slovníku slovenského jazyka vydaného vo vydavateľstve Veda v roku 1989, taký „ktorý možno na základe právneho nároku žiadať, získať, vydobýť, a pod.“, teda „čo možno vymáhať“. Naproti tomu vykonateľný je podľa prvého z uvedených slovníkov taký, „ktorý môže byť uskutočnený, vykonaný“, pričom sa tu výslovne odkazuje na slovné spojenia „vykonateľná listina, vykonateľné rozhodnutie, vykonateľný rozsudok“. To, že zákonodarca použil termín „vymáhateľná pohľadávka“ celkom vedome, svedčí aj dikcia druhej vety ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 42a ods. 1), kde stanovuje, že toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo, ak už bol uspokojený potom rovnaká dikcia sa objavuje aj v ustanovení § 350 ods. 1, 2 Obč. zák., kde by nemalo byť sporné, že tam uvedené pohľadávky nemožno vymáhať pred súdom v základnom konaní a nie až v konaní o výkon rozhodnutia. Z uvedeného bezpečne vyplýva, že zákonné pojmy „vymáhateľná pohľadávka“ a „vykonateľná pohľadávka“ nie sú v žiadnom prípade synonymické. Hovoria preto okrem zjavnej rôznosti slovných označení vlastnosti týchto pohľadávok ako ustálené pravidlá výkladu zákonných ustanovení, tak aj rôzny zmysel prídavných mien, a teda predovšetkým i celkový kontext zákonnej úpravy. Vymáhateľná je teda pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní, pohľadávka, ktorá je zročná, ktorá čo do svojej povahy nie je pohľadávkou naturálnou, a ktorá však ani nevznikla, či už s plnením kompenzáciou, preklúziou, či z iného právneho dôvodu.

15. S poukazom na vyššie uvedené, ako aj zistený skutkový stav súdom prvej inštancie, je nepochybné, že žalobcovia v 1. až 3. rade disponujú, a aj v čase podania žaloby disponovali vymáhateľnou pohľadávkou voči A. K. A., a to na základe vydaného uznesenia Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/1/2022 – 924 zo dňa 21. 02. 2022 (titulom náhrady trov konania). S poukazom na vyššie uvedené, teda bola splnená podmienka zo strany žalobcov na podanie žaloby v zmysle ust. § 42a ods. 1 Obč. zák., keďže títo preukázali v čase podania žaloby splnenie podmienky vymáhateľnej pohľadávky v čase uskutočnenia dlžníkovho právneho úkonu, ktorým bolo uzavretie kúpnej zmluvy medzi A. K. A. ako dlžníkom a predávajúcim a žalovanou ako kupujúcou dňa 29. 04. 2022.

16. V ďalšom odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že Občiansky zákonník upravuje podmienky odporovateľnosti tým spôsobom, že právny úkon, ktorý urobil dlžník v posledných troch rokoch v úmysle ukrať veriteľa, ak musel byť tento úmysel druhej strane známy. Oba tieto predpoklady, to znamená úmysel dlžníka a vedomosť druhej strany právneho úkonu o úmysle dlžníka, ukrať akéhokoľvek veriteľa musí byť veriteľom tvrdený a dokázaný zároveň. Uplatnenie odporovacej žaloby v trojročnej lehote od urobienia odporovaného právneho úkonu je nutnou hmotnoprávnou podmienkou úspešnosti žaloby. Čo sa týka právnych úkonov, ktorými boli veritelia dlžníka ukrať a ku ktorým došlo rovnako v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou (§ 116, § 117 OZ), alebo ktoré dlžník urobil v tomto čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadov, keď druhá strana dlžníkov úmysel ukrať veriteľa nemohla poznať, a to ani pri vynaložení náležitej starostlivosti, to podľa teórie a súdnej praxe znamená, že druhá strana vynaložila všetko úsilie, ktoré možno od nej za daných podmienok požadovať, aby sa o úmysle dlžníka dozvedela. To platí aj vtedy, ak dlžník uzatvorením odporovateľnej zmluvy plní svoju morálnu, či právnu povinnosť s ohľadom na to, že ide o právny úkon medzi dlžníkom a osobou blízkou, úmysel dlžníka ukrať veriteľa a vedomosť blízkej osoby o existencii tohto úmyslu

dlužníka sa predpokladá, teda prezumuje. Je to teda blízka osoba, ktorá musí preukazovať a táto nesie povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť, bremeno tvrdenia aj dôkazné bremeno, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohla a v dobe urobenia odporovateľného právneho úkonu pri vyvinutí náležitej starostlivosti rozpoznať. Pokiaľ by sa blízkej osobe dôkaz v týchto smeroch nepodaril, napríklad by v tomto smere existovala pochybnosť, bola by odporovacia žaloba úspešná.

17. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, že žalovaná, na ktorú prešlo dôkazné bremeno a ktorá neunesla dôkazné bremeno, tak ako to predpokladá ust. § 42 ods. 2 Obč. zák., kedy ubrániť sa úspešne odporovacej žalobe by mohla jedine za situácie kedy by preukázala, že o úmysle dlžníka A. K. A. ako predávajúceho (jej otca) nemohla v dobe urobenia odporovateľného právneho úkonu pri vyvinutí náležitej starostlivosti rozpoznať. Vynaložením náležitej starostlivosti sa predpokladá, že osoba dlžníkovi blízka vykonala s ohľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím k obsahu právneho úkonu dlžníka takú činnosť a aktivitu, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ktorý tu bol v dobe odporovaného právneho úkonu, z jej výsledkov spoznala, to znamená, aby sa o tomto úmysle dozvedela. Zo zisteného skutkového stavu je nepochybné, že dlžník A. K. A. ako predávajúci a žalovaná ako kupujúca majú rodinný vzťah otec a dcéra, čo jednoznačne možno zaradiť medzi osoby blízke, pričom tvrdenia žalovanej o nevedomosti ohľadne dlhov jej otca voči veriteľom možno považovať za nedôveryhodné, resp. nepravdepodobné, pričom jej konanie, ktoré predchádzalo uzavretiu kúpnej zmluvy s jej otcom, nemožno považovať za také, ktoré je označené za náležitú starostlivosť k rozpoznaní prípadného úmyslu dlžníka ukrátiť svojich veriteľov.

18. S poukazom na vyššie uvedené, ako aj s odkazom na dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie, odvolací súd rozhodol o potvrdení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP s tým, že o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 2 CSP tak, že tieto priznal žalobcom ako plne úspešnej strane sporu.

19. Odvolací súd rozhodol taktiež o zamietnutí návrhu žalovanej na prerušenie konania, ktorý mala v zmysle ust. § 162 ods. 1 písm. c/ CSP, nakoľko trestné konanie vedené pod sp. zn. ČVS: PPZ-19/NCK-OFV-ZA-2022 nesúvisí s touto prejednávanou vecou, a teda rozhodnutie v tejto veci nie je závislé od akéhokoľvek výsledku predmetného trestného konania. Odvolací súd preto podľa ust. § 162 ods. 3 CSP rozhodol o zamietnutí podaného návrhu žalovanej na prerušenie konania.

20. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom

zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).